

El desconeixement duu a l'error

La informació que ha de donar una font ha de ser completa i no tallada, poc clara o parcial ocultant, alhora, dades d'interès que poden fer que els arguments d'aquella font siguin menys sensacionalistes.

La setmana passada, aquest diari va realitzar, de dilluns a dimecres, una sèrie d'articles sobre la situació d'identificació de mascotes a Catalunya i, per oferir una informació que fos el més acurada possible, es va posar en contacte amb tres fonts: Administració, algunes entitats de protecció animal i amb nosaltres, el CCVC. Considerem que les entitats de protecció animal consultades, l'opinió de les quals es reflecteix en les informacions, no han estat rigoroses. En les declaracions es van obviar les negociacions que la Generalitat i el CCVC hem mantingut durant anys per signar un conveni de col·laboració mitjançant el qual l'Administració pogués accedir a les dades de l'AIAC (Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia de Catalunya), un conveni per al que sempre hem estat disposats. La prova són els 14 esborranys que s'han arribat a presentar. L'AIAC és una base d'identificació que ha estat desenvolupada durant 23 anys pel col·lectiu col·legial veterinar i que avui dia és la font més completa sobre la matèria a Catalunya.

Una altra dada incompleta o poc rigorosa és la que fa referència als preus d'implantació del microxip. Aporten una despesa, a Madrid, de 14 euros, sense aclarir que aquests només s'aplica en campanyes puntuals que desenvolupen els serveis veterinaris oficials a la comunitat autònoma madrilenya.

Sens dubte, les organitzacions de protecció animal realitzen una inestimable feina social, però el rigor ha de ser un criteri que tots hem de seguir.

Francesc Monné i Orga

President del CCVC (Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya)